

Баша и синъ влѣзоха въ трапезарията.

Тая заранъ, тъкмо дѣдо Генко бѣ излѣзълъ, дойде дѣдо Колю да го заведе у тѣхъ и да го разведе изъ града.

Иванъ бѣ излѣзълъ вѣнъ по работа. По заповѣдъ на Бойковска, слугинята присрѣщна дѣда Коля на вратната и го изпрати, като му строго избѣбра, че нѣма дѣда Генко у дома.

Когато, дѣдо Генко се върна, никой не счете за нужно да му съобщи за туй.

Прѣзъ цѣлия день Бойковска дрънка на пианото, или пъкъ крѣска на слугитѣ.

ХІІІ.

Отпослѣ дѣдо Генко навикна да ходи и до Пенниерката.

И днесъ, часътъ около четири, той се ухвати за тамъ. Цариградското шосе бѣ обкичено съ редове нацвѣтѣли червени и бѣли акации. Дѣдо Генко внимателно разгледа Орловия мостъ и кацналитѣ върху гранитни колони едри бронзови и съ разперени крилѣ орли, сѣкашъ избѣгали изъ ближната зоологическа градина, — възвели глава и устремили на разни страни своя остъръ погледъ, и готови въ мигъ да хвъркнатъ далечъ. Подъ краката единъ отъ тѣхъ се бѣ сгушило едно врабче.

Въ туй врѣме край стареца прѣмина глухо мжжъ съ велосипедъ, слѣдъ него и една дама. Догдѣ да ги разгледа добръ смѣтениятъ старецъ, тѣ отлетѣха далечъ като кълба отъ събрана вихрушка, като привидения.

Дѣдо Генко за пръвъ пътъ виждаше велосипедисти. Той, заплѣснатъ въ тѣхъ, оста закованъ на мѣстото си: чуди се, клати глава и мисли. По едно-врѣме той се огледа наоколо да намѣри човѣкъ, съ когото да размѣни двѣ думи. Нѣма никого. Навредъ нови изненади: пампори, желѣзници, балони, ето пъкъ сега и друго нѣщо, още по-чудесно: качилъ се човѣкъ на едно колело, и то лети та се пилѣй!... Просто да го не повѣрватъ очитѣ ти!...